सर्गः ८ अथ रोधसि दक्षिणोदधेः श्रितगोकर्णनिकेतमीश्वरं। उपवीणयितुं ययौ रवेरुदया वृत्तिपथेन नारदः॥ ३४ ॥ कुसुमैर्ग्रथितामपार्थिवैः स्रजमातोद्यशिरोनिवेशितां। अहरत् किल तस्य वेगवानधिवासस्पृहयेव मारुतः॥ ३५ ॥ भ्रमरैःकुसुमानुसारिभिःपरिकीर्णा परिवादिनी मुनेः। ददृशे पवनावलेपजं सृजतीवाष्पमिवाञ्जनाविलं॥ ३६ ॥

अथेति। अथानन्तरं नारदो मुनिर्दक्षिणस्योदधेः समुद्रस्य रोधसि तीरे ईश्वरंशिवमुपवीणयितुं वीणया उपगातुं रवेः सूर्य्यस्योदयावृत्तिपथेनाकाशमार्गेण ययौ किं० ईश्वरं श्रित आश्रितो गोकर्णाख्योनिकेतः स्थानं येन तं॥ ३ ॥ कुसुमैरिति। किल प्रसिद्धौ मारुतोवायुः स्रजं मालां अधिवासस्य गन्धस्य स्पृहया इच्छयेवाहरत् किं० मारुतः वेगवान् किं० स्रजं न पार्थिवैः पृथिव्यांभवैर्दिव्यैःकुसुमैः पुष्पैर्ग्रथितां पुं किं० स्रजं तस्यनारदस्यातोद्यं वाद्यं तस्य शिरस्युपरिभागे निवेशितां स्थापितां ॥ ३५ ॥ भ्रमरैरिति। जनैर्मुनेर्नारदस्य परिवादिनी वीणा ददृशे दृष्टा किं० परिं कुसुमानि पुष्पाण्यनु पश्चात्सरन्ति गच्छन्ति तैर्भ्रमरैः परितः सर्व्वतः कीर्णा व्याप्ता पुं किं० परि पवनस्यावलेपाद्गर्व्वाज्जातमञ्जनेन कज्जलेनाविलंमलिनं वाष्पमश्रु सृजती उत्पादयन्तीव स्थिता ३६ ॥